

Коцюбайло М. Р.

Кузьмінська Н. Л.

КПІ ім. Ігоря Сікорського

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЮ ПОЛІТИКОЮ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ РЕАЛІЯХ

Сьогодні наслідки глобальних подій, таких як пандемія COVID-19 та повномасштабне вторгнення росії в Україну, показали, як важливо підприємствам бути гнучкими та готовими до непередбачуваних викликів. Зокрема з початком повномасштабного вторгнення 39,9% підприємств зупинили або майже зупинили свою діяльність [1].

Одним із потужних стимулів до нарощування та розвитку виробничого потенціалу підприємства, а також для забезпечення достатнього рівня внутрішньої та зовнішньої ефективності, є розвиток його зовнішньоекономічної політики, що в свою чергу позитивно відобразиться на покращенні соціально-економічної ситуації в державі. Під зовнішньоекономічною політикою підприємства розуміють систему стратегічних дій та підходів, які визначаються підприємством для ведення зовнішньоекономічної діяльності з метою досягнення своїх бізнес-цілей та оптимізації результатів на міжнародних ринках. При цьому метою зовнішньоекономічної діяльності є забезпечення сталого прибутку, а також розвитку підприємства та розширення географії його діяльності на світових ринках [2].

Для досягнення визначених цілей вітчизняні підприємства повинні комплексно використовувати заходи, спрямовані на створення та ефективне втілення своєї зовнішньоекономічної політики, щоб максимально розкрити свій потенціал. Однією з першочергових та ключових складових управління зовнішньоекономічною діяльністю є розробка і реалізація відповідних стратегій. В межах цього етапу підприємству необхідно визначити цілі на міжнародних ринках, обрати ринки та регіони, на яких воно буде здійснювати свою діяльність, визначити способи досягнення цілей та провести аналіз ризиків і можливостей. Під час розробки зовнішньоекономічної стратегії, підприємство повинно враховувати геополітичні, економічні та торговельні аспекти.

Наступним етапом є створення фінансового механізму забезпечення зовнішньоекономічної політики. Цей механізм включає в себе кілька ключових компонентів, які допомагають забезпечити ефективне втілення стратегії, максимізувати її позитивний вплив на підприємство та ефективно адмініструвати свої ресурси, зокрема: якісне бюджетування та фінансове планування, фінансовий контроль, фінансову транспарентність та інвестиції в розвиток. Цей етап є критичним для підприємства, оскільки від нього залежить його здатність досягати своїх стратегічних цілей та забезпечувати стійке зростання. Зважаючи на підвищення рівня конкуренції, оскільки наразі 38% бізнесу зорієнтовано на експорт, з яких всього 5,5% експортували ще до повномасштабної війни, якісне управління фінансовим механізмом дозволить підприємству витримувати навіть найважчі виклики глобального ринку і залишатися конкурентоспроможним та впливовим у світовому бізнесі [1]. Завершальним етапом є управління зовнішньоекономічною діяльністю, яке необхідно здійснювати на постійній основі шляхом моніторингу змін на міжнародних ринках, економічних тенденцій, управління ризиками та взаємодії з іноземними партнерами.

Таким чином, комплексний підхід до управління зовнішньоекономічною політикою підприємства є вагомим стимулом до розвитку та нарощування виробничих потужностей, що дозволить розкрити потенціал та забезпечить стійке зростання прибутку.

Перелік посилань:

1. Стан та потреби бізнесу в Україні. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://decentralization.gov.ua/news/15408>.
2. Е. Ковтун. Управління зовнішньоекономічною діяльністю підприємства. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://mdu.edu.ua/wp-content/uploads/Econom-visnyk9.pdf>.